

Beløb af i alt 1,532,000 Kr. Endnu staaar tilbage to Bygningsforanstaltninger, som af den nuværende Bestyrelse findes ønskelige, nemlig et Vadskeri og et Lysanlæg, og disse to Anlæg ere kalkulerede til ca. 220,000 Kr. Pengene blive jo disponible for saa vidt som Anstalterne, naar dette Lovforslag gaar igennem, ville faa til Raadighed 270,000 Kr. Imidlertid mener jeg, at det er nødvendigt ikke alene at vi først faa dette Lovforslag ført igennem, men ogsaa at vi se Tiden an og se, hvorledes Driften af denne Anstalt vil blive, inden man skrider til yderligere Bygningsforetagender derovre. Jeg mener ogsaa, at den ny Direktion, som vil komme til, hvis dette Lovforslag gaar igennem, maa have Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen, inden man beslutter sig til disse Anlæg. Anstalten kan foreløbig drives dem foruden, men det er rigtigt nok, at det maa ske kan være økonomisk at skride til disse Anlæg en Gang inden alt for længe.

Loven af 1895 om Aandssvageanstalternes Overgang til selvejende Institutioner vedtoges jo udtrykkeligen med den Forudsætning, at man ikke vilde have, at Staten skulde overtage disse Anstalter og drive dem. Der var Tale om det, men man valgte denne Form som den formentlig heldigste, og ikke mindst her i Landstinget mente man, at denne Form vilde være den heldigste. Det er rimeligt, at i de senere Aar og navnlig de sidste Par Aar, i hvilke der har været Tale om Bygningsforanstaltninger i Brejning, Tanken om Statsdrift er kommen stærkere frem end tidligere. Men jeg for mit Vedkommende vil ikke tilraade, at man skrider til, at Staten ligefrem overtager Driften af disse Anstalter, skønt det er sikkert nok, at disse Anstalters Drift væsentlig bæres af Statskassen. Jeg vil ikke tilraade det, fordi det er ikke min Tro, at Staten kan gøre det bedre, og det er heller ikke min Tro, at Staten kan gøre det billigere. Lad nu det første staa ved sit Værd — det er jo muligt, at Staten kan gøre det bedre, men billigere, det er jeg temmelig overbevist om, at Staten ikke kan gøre det. Derfor kan jeg ikke tilraade, at man nu gaar over til Statsdrift, idet jeg mener, at Formen selvejende Institution er for lidt prøvet endnu til, at man bør forlade den. Der er efter min Mening god Grund til at blive ved den gamle Form, som er vedtagen i 1895.

Forudsætningen var endvidere i 1895, at disse Anstalter skulde med Tiden samles under en fælles Bestyrelse, og jeg for-

staaar vel, at man ogsaa den Gang her paa Rigsdagen kunde mene, at det kunde være det heldigste, thi den Gang laa Anstalterne her paa Sjælland ikke langt fra hinanden, og der var altsaa meget god Grund til at mene, at en Fællesbestyrelse vilde være heldig. Men nu er Forholdet siden 1898 blevet betydeligt forandret, idet den ene Anstalt ligger i Jylland, og hvis dette Lovforslag føres igennem, ville samtlige Anstalter paa Sjælland samles under en Bestyrelse, altsaa netop det, man ønskede i 1895. Anstalten i Jylland ligger saa fjært fra disse Anstalter her, at en Fællesbestyrelse ikke med nogen virkelig Dygtighed og Indseende kan føre nogen Kontrol med Driften eller med Bygningsforetagender. Jeg tror derfor, at det er heldigst, som det bliver foreslaaet her, at der bliver to forskellige Bestyrelser, en i Jylland, som er paa Stedet eller i alt Fald nogenlunde nær ved Stedet og kan føre Kontrol med Driften og med mulige Bygningsforetagender derovre, og en her paa Sjælland. Men der er jo Mulighed for, at der kan komme noget Samarbejde i Gang mellem dem, ved, at Ministeren i Tidens Løb, naar han finder det heldigt, udnævner en fælles Formand for de to Bestyrelser, og saaledes kan der blive et betydeligt Samarbejde mellem de to Anstalter. Og desuden staa Anstalterne under Ministeren som den, der har Overtilsynet, idet Ministeren ikke blot fører Kontrol med Regnskaberne, men ogsaa udarbejder de Vedtægter, hvorefter Anstalterne skulde styres o. s. v. Ministeren bliver saaledes den, der har Overtilsynet med Anstalterne, navnlig maa Anstalterne ikke opføre ny Bygninger eller afhænde nogen Del af deres Bygninger eller deres Ejendele, bruge nogen Del af deres Formue eller erhverve Formue uden Ministerens Sanktion.

Endvidere blev det bestemt ved Revisionen af Loven, at Ministeren skal bestemme Aarsbetalingen for Alumnerne. Desværre har det vist sig, at det vil være nødvendigt i Fremtiden at kræve en større Betaling for arbejdsføre. Som det høje Ting vil vide, har man hidtil betalt for Alumner og Asylister 600 Kr., men for de arbejdsføre 400 Kr. Anstalten er imidlertid bleven dyrere og dyrere i de senere Aar, ikke alene paa Grund af Prisstigningen paa alle mulige Ting, som ogsaa har gjort sig gældende ved disse Anstalter, men ogsaa fordi Funktionærernes Lønning er stegen her ligesom alle andre Steder. Derved ere Anstalterne blevne betydeligt dyrere at drive og kunne ikke drives for